Ч. 286. Середа 5 січня 1910 (23 грудня 1909). Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі днезників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане галицкого сойму. — З краєвих соймів. — Угорска криза. — Події в Греции. — З Чорногори. — Туреччина а Болгария — Недуга короля Фердинанда болгарского.

„Wiener Ztg.“ оповіщує цісарский патент скликуючий галицкий сойм на 11 січня с. р.

„Die Zeit“ доносить, що в долішно-австрийскім соймі має бути зроблена проба здійстненя закона т. зв. Аксман-Колїско, котрим має постановити ся, що у всіх долїшно-австрийских школах народних і в автономічних урядах язик нїмецкий має бути викладовим взглядно урядовим.

На вчерашнім засїданю горішно-австрийского сойму на внесенє маршалка ухвалено переслати бар. Бінертови желаня з нагоди єго послїдного відзначеня.

Оногди відбула ся заповідана нами конференция в угорскім мінїстерстві скарбу, в котрій взяли участь: будучий президент мінїстрів др. Люкач, теперішний президент мінїстрів др. Векерле, мінїстри Андраши, Кошут і Аппоній та посол Мольнар з людового сторонництва. Люкач звідував ся подрібно про настрій, який панує в поодиноких сторонництвах. Обговорювано також способи розвязаня кризи.

Члени партиї независимости, зі сторонництва Кошута, зібрали ся оногди, аби з нагоди нового року зложити Францови Кошутови желаня. Кошут у відповіди на желаня заявив, що скоро здійстненє самостійного банку показало ся в точно опреділеним речинци неможливим, то нема більшої похибки і небезпечности, як стремленє до виборчої реформи, котра мадярский нарід знищить. Ми побачили — говорив Кошут — що здійстненє утвореня самостійного банку не дасть ся перевести, але старали ся хоч остаточну ціль приближити. Першою такою хвилею було змаганє забезпечити собі грошевий торг. В тім напрямі були навязані зносини з французскими капіталістами. Другою точкою могло бути підняте виплат готівкою — і в тім напрямі удержали ми вже обіцянку. Дальшим нашим наміром було заведенє таких постепенних змін, котрі могли скріпити поняте заведеня самостійного банку. Тут предкладали ми, аби заведено окремі ноти з австрийским, а окремі з угорским змістом, дальше аби було двох ґубернаторів з окремим обсягом діланя. Однако переворот відносин всьо то спинив, а радше знищив. Тількож ми боронили прав народу і не упускали з виду й справи войскової. Тепер зійшли ми до меншости і як такі не маємо права вибирати, що можна здійстнити а що треба полишити будучности. Нашою задачию єсть однако і на дальше удержати проґраму і не дати заснути краєви що-до туги за независимостию краю, котра є силою народу. Ту задачу мусимо виповнювати як опозиция, котрої не розуміємо так, аби ми мали нищити, але аби боронити прав народа і держати руку з кулаком готовим до удару на тих, котрі хотіли би віддати ворогам вітчину.

В Греции від часу войскової ворохобнї нема спокою. Т. зв. войскова партия хоче переперти всї свої жаданя що-до реорґанізациї армії і фльоти, сполученої з дуже великими видатками, хоч більшість населеня тому противна. Король, пересьвідчений о неможливости здійстненя всіх жадань войскової партиї, стоїть по противній стороні. Внаслїдок того войскова партия аґітує против короля і взагалї против династиї. Супротив того становища короля стало дуже трудне, тим більше, що до сторонництва войскових прилучав ся бувший президент мінїстрів Теотокіс, чоловік жадний власти і маючий богато сторонників в краю. Остаточно войскова партия безнастанними вічами захитала становище теперішного кабінету і він подав ся до димісиї. Який кабінет прийде тепер до керми, чи прихильний становищу

Вдячність міліонера.

На пирі американьских королів зелїзничих підніс один з участників гумористичний тоаст в честь свого найбільшого добродія, основателя єго карієри, котрого він на жаль стратив з очий так, що не може єму особисто зложити своєї подяки.

Столовяни сьміяли ся сердечно з тої жартобливої бесїди, котра на жаль була повна натяків, яких слухачі не могли зрозуміти.

— Розповідайте! Розповідайте основно! — відозвали ся многі, коли бесїдник скінчив.

— Ну — зачав той розповідати — то чей знаєте, що я не з маєтками на сьвіт народив ся. Мої родичі були як і їх предки бідними ремісниками, але менї забагало ся чогось висшого. Мимо їх волї пішов я в сьвіт шукати щастя.

Та, на жаль щастє менї анї тропки не усьміхало ся. До чого я й не взяв ся, все менї якось не щастило ся. Я ледви що міг жити, а коли настала остра зима, то я стратив і той нужденний заробок при роботі в поли, котрим зарабляв лиш тілько, щоби можна жити. Дійшло до того, що я продавав одну одежину за другою, яку ще мав, щоби не згинути з голоду. На конець так мене біда притиснула, що я постановив вертати до дому.

Але як тут вертати, коли не було гроший, а пішки іти так далеко сил менї не ставало. Коли змеркло ся, закрав ся до якогось пакункового воза поїзду, що стояв готовий до від'їзду, та заліз між пакунки. Поїзд рушив, а я перестав зі страху і студени дрожати і заснув в своїй темній криївці.

Як довго я там спав, вже не знаю. Аж ось хтось будить мене не конче то делїкатно; чиясь сильна рука зачала сїпати мене за плече, а якийсь сердитий голос взивав мене, щоби я вставав. Я отворив очи, але й зараз їх замкнув, бо яскраве сьвітло ліхтарнї дуже мене разило. Чоловік, що єї держав в руцї і сьвітив менї нею в очи, чоловічиско великий і сильний як дуб, мав на собі одїнє кондуктора і очевидно горівкою забезпечив ся достаточно від студени. — Ой-ой — подумав я собі — тепер я вже пропав!

Чоловік той зачав клясти і ганьбити мене, витягнув мене з мого кутика і копаючи ногами, випхав аж до дверий, котрими я вліз до ваґона. Копнувши мене ще раз з цілої сили, викинув таки з ваґона. Підчас коли поїзд був в повнім руху, я випав на гостинець. Я міг був собі кости поломити, ба й забити ся на смерть, але мене виратувала груба верства мягкого снїгу, на котру я впав. Я що правда стратив притомність, але впрочім не стало ся менї нїчого.

Правда я міг був в тій непритомности і замерзнути, але до того не прийшло. Вже пізно в ночи над'їхали якісь сани, котрими вертав директор тої зелїзницї з такого пира як і отсей. Коли єго візник нахилив ся і сказав до него: Тут лежить якийсь чоловік на дорозї — він не сказав: Та нехай собі лежить! — лиш казав станути і придивив ся тому чоловікови. Коли же побачив, що то не пяниця, казав візникови злїзти, висадив мене при єго помочи і завіз таки до свого помешканя. Там мене відтерли і привели до житя а коли я ледви на силу промовив: „Голоден — їсти!“ благородний той чоловічиско погодував мене як маленьку дитину. Пізнїйше, коли мене розпитав про мою історию і переконав ся, що я маю охоту до роботи, вистарав ся менї о скромну посаду при своїй зелїзници і так дав менї нагоду доробити ся.

— Ах — спитали єго тодї — отже то був той благородний чоловіколюбець, в котрого честь ви перед тим тоаст підносили?

— Борони Боже! Я міг єму особисто подякувати. То того другого назвав я моїм добродієм, котрому не міг оказати своєї вдячности так, як то я собі постановив — відповів він. Такої відповіди нїхто не сподївав ся і для того єго спитали заінтересовані:

— Котрий другий?

— А той, що мене викинув з пакункового ваґона. А хибаж той благородний чоловіколюбець мав би був нагоду занятися мною, як би не знайшов був мене на снїгу? Як би я був не викинений дістав ся якосьлїпий пасажир в мої рідні сторони, то я був би як блудний син вернув до дому моїх родичів та був би по всїй імовірности жив нуждєнно в якійсь там закутинї. Моїм справдешним добродієм єсть отже той, що не допустив мене до того і мене против моєї волї поставив на найнизший щебель тої драбини, по котрій я опі-

короля чи войскової партиї, покаже найблизша будучність.

З нагоди підписаня в дни 28. м. м. в Цетиниї першого российско-чорногорского торговельного трактату та в справі мореплавства, президент міністрів вислав до міністра заграничних справ телеґраму, в котрій висказав іменем чорногорского правительства признане з приводу підписаня того акту, котрий причинить ся до дальшого скріпленя приязни обох братних народів і оживить взаїмні відношеня. Российский міністер заграничн. справ Ізвольский в телеґрафічній відповіди подякував за висказані чувства і заявив, що розвій торговельних відносин між Чорногорою а Росиєю буде творити нове спійло затіснююче приязнь між обома краями.

З причини строгого поступованя турецких властий з ворохобничими дружинами і масового арештованя болгарских родин в Македониї, виступають болгарскі ґазети що раз острійше против Туреччини і обвиняють Молодотурків о то, що они в той спосіб хотять знищити в Македониї весь елемент болгарский. Декотрі ґазети завзивають болгарске правительство, щоби оно ізза того нового гнобленя болгарского елементу не обмежило ся на саме лиш дипльоматичне представлюванє, лиш щоби взяло ся до драстичнійших средств против Туреччини. В справі сій відбуло ся дня 2 с. м. за почином македоньских кругів в Софії віче, на котрім запротестовано против поступованя Туреччини супротив Болгар в Македониї і ухвалено резолюцию проф. Мілетича, взиваючу болгарске правительство до енерґічного виступленя против Туреччини.

Король Фердинанд болгарский висказав був цареви Николаєви бажанє, що хотів би взяти участь в похороні вел. кн. Михайла Николаєвича і длятого з російскої сторони поробили вже були всі приготовленя і вислано навіть царский окремий поїзд по короля. Тимчасом кор. Фердинанд звиджуючи плаваючу виставу в Бурґасї, так сильно перестудив ся, що з припорученя лікарів мусів положити ся і не поїхав до Петербурга.

Новинки.

Львів, дня 4 січня 1909.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радників гірничих: Ів. Зараньского, Генр. Шірмера і Ф. Ястржембского — першого extra statum старшими радниками гірничими в етатї властий гірничих. — П. Міністер справедливости іменував судиями авскультантів: дра Каз. Ярецкого для Кольбушови і Ром. Стобенского для Освітимя. — Міністерство торговлї іменувало ад'юнкта будівництва, Станисл. Дашиньского комісарем будівництва в технїчній службі гал. Дирекциї почт і телеґрафів.

— **Зміни в нотарияті.** П. Міністер справедливости перенїс нотаря Івана Раставецкого з Куликова до Городенки.

— **Іспити приватні** які тепер відбувають ся з правила за цїлий рік при кінци 2 курсу, будуть для тих привати̃стів, що бажають окремо за 1 півріч здавати, 21 січня а вступні іспити 1 лютого, так в головнім заведеню як і на філії академічної ґімназиї у Львові.

— **Щедрий патриот.** П. Александер Мишуга славнозвістний наш земляк і сего року не забув на наші товариства і з нагоди сьвят прислав отсї дари: для бурси ремісничо-промислової 508 К, для бідних учеників руської ґімназиї у Львові 254 К, для Товариства ім. Шевченка 127 К, для „Просьвіти" 50 К, для дешевої кухнї 100 К, для Руского Товариства педагоґічного 100 К.

— **Земельний Банк гіпотечний** Перше засїданє надзираючої ради Земельного Банку гіпотечного, спілки акц. у Львові відбуло ся передвчера при участи 9 членів ради і всїх 3 членів дирекциї в присутности ц. к. правительственного комісаря п. старости Леопольда Попеля з Намістництва. Рада уконституувала ся в сей спосіб, що президентом ради вибрано дра Теофіля Дембицкого, властителя маєтности і адвоката в Коломиї, а віцепрезидентом дра Костя Левицкого, адвоката і посла до ради держ. і сойму. Рада приняла до затверджаючої відомости іменованє 3 членів дирекциї банку, яких попередно по мисли §. 34 статута іменували основателї в особах дра Леся Кульчицкого, Любомира Рожаньского і о. крилошанина Тита Войнаровского. Рішено на разї помістити бюра банку в домі товариства „Днїстер" у Львові, при ул. Підвалє ч. 7 на 1 поверсї. Постановлено отворити банк з днем 1 марта 1910. Окрім сего запали рішеня дотично чинностий до введеня банку в житє.

— **З львівского „Сокола".** На засїданю комісиї будови дому „Сокола" у Львові дня 31 грудня 1909 вильосовано слїдуючі числа 10 коронових облїґаций: 5, 7, 14, 31, 33, 38, 39, 48, 49, 56, 63, 65, 66, 98, 102, 103, 104, 107, 108, 111, 121, 122, 124, 130, 131, 132, 143, 158, 176, 188. — Ю. Мудрак, предсїдатель, М. Левицкий писар.

— **Нещасливі пригоди.** В наслїдок новорічної стріляннини прострілили собі руки молодий хлопець Юліян Ганнер, а відтак і ґімназиальний ученик Ф. Оба зголосили ся на стацию ратункову о поміч. — В Тернополи в каменици шевця Качки в сутеренах опалюваних вуглем загоріли онодї 2 термінатори, Лев Малиновский і Володислав Сьвідерский. Сей послїдний номер в ночи а стан Малиновского мимо помочи лїкарской єсть дуже грізний.

— **Огнї.** В складї нафти Матискевича при пл. Бернардиньскім ч. 11 вибух вчера в полуднє огонь в наслїдок того, що на підлогу розлила ся нафта, а відтак запалила ся від кипнего сїрничка. Огонь був так сильний, що треба аж було завізвати сторожу пожарну, котра остаточно его загасила. Шкода єсть значна. — В ночи з дня 31 грудня на 1 січня згоріла в реальности на Вульцї під ч. 3 велика стодола, в котрій була кератова молотїльня і запаси соломи та сїна. Шкода виносить 300 К і була обезпечена.

† Померли: Іван Зелений, нар. учитель з Жиравки львівского пов. помер в суботу у Львові в 36 р. житя, полишивши жінку і 6 дїтий. — Стан. Красновский, касиер головної управи Kółek rolniczych помер у Львові в 62 к. житя.

— **Недуга посла др. Олесницкого.** Сумна вість, яка розійшла ся була вчера по Львові, занепокоїла всї рускі круги. Подавано собі з уст до уст чутку, що загально поважаний і люблений та високо цїнений задля своєї дїяльности і невсипущої працї на народній ниві, голова руского клюбу соймового і голова краєвого рільничого товариства „Сїльский Господар", занедужав тяжко і дуже небезпечно на хоробу серця. Чутка на жаль потвердила ся, однак можемо вже наперед успокоїти нашу публику тою відрадною звісткою, що стан недужого поліпшив ся. Др. Олесницкий недужає вже від давна на серце а хороба ся, як сконстатував ординуючий лїкар др. Евген Озаркевич, виступила тепер з цїлою силою і проявила ся в ночи з суботи на недїлю около 4. год. в тяжкім атаку (angina pectoris). Лїкарска поміч аж по довшім часї всиіла сей атак подолїти. Вчера пополудни відбуло ся лїкарске конзиліюм (др. Озаркевич, др. Ґлюзіньский і др. Зельцер), котре рішило, що стан хорого, о скільки атаки не повторять ся, на разї не є грізний, але все таки дуже поважний і що в найлїпшім разї буде мусів хорий позістати около 14 днів в постели, а опісля на довший час (найменше на кілька місяцїв) віддати ся лише в безвзглядним спокою відповідному лїченю і то по змозї в лагіднїйшім полудневім кліматї.

— **Дрібні вісти.** В часї від 31 жовтня до 27 падолиста 1909 померло у Львові на 187.056 жителів 377 осіб, що дає 26·2 проц. на тисячку. В тім самім часї померло у Відни на 2,313.888 жителів 3.313 осіб або 14·4 проц. на тисячку. Виходить з того, що смертельність у Львові єсть майже два рази більша як у

сля аж на сам вершок виліз. Отсе й найбільший смуток в моїм житю, що я все ще не міг тому чоловікови за то подякувати. Предкладаю длятого, щоби ми в его честь бодай випили знов по чарцї, бо менї від довгої бесїди вже висохло в горлї.

Товариство не дало ся довго просити до того і ток позістали всї у веселім настрою аж до самого рана.

На другий день можна було читати в ґазетах не лиш докладний опис того пира, але також і наведену повисше бесїду вдячного мілїонера. Тим способом дістала ся тота бесїда також і до рук того чоловіка, котрому він так радо хотів оказати свою вдячність.

А давний урядник зелїзничий, котрий через своє пиянство стратив був вже давно своє становище і свою посаду, прочитавши таке, подумав: Тому чоловікови можеш помочи. Дістанеш кількасот долярів а тоті би тепер придали ся.

Не надумуючись довго поїхав він до міста, де мешкав той король зелїзниць, і зголосив ся до него.

— Чого собі желаєте, мій друже? — спитав его трохи холодно пан дому, коли єму дали знати, що до него прийшов якийсь чоловік, бо імени, яке єму сказали, не знав, а з лиця не міг нагадати собі того чоловіка, що тепер перед ним стояв.

— Я той чоловік, котрого ви так радо хотїли видїти, як то я вичитав в ґазетах — представив ся гість — той урядник від зелїзницї, котрий проложив вам дорогу до ваших успіхів.

— Ах, тепер вже розумію! То ви той, що мене тодї з воза пакункового викинув на гостинець?

— Так, то я вам дав через то нагоду станути на найнизшім щеблї драбини, по котрій ви опісля вилїзли аж на сам вершок — говорив гість з гордостию і вдоволенєм дальше. Він же ужив зручно власних слів мілїонера.

— Ах, дуже добре, мій друже, — відповів той так само з очевидним вдоволенєм. — Анї навіть не прочуваєте, як я дуже бажав того, щоби ми побачили ся, як дуже менї хотїло ся відплатити ся вам за ваше геройске дїло, яке ви на менї виконали. Шкода лиш, що ми не під кождим взглядом заміняли ролї. Анї я той запитий кондуктор, яким ви тодї були, анї ви той загибаючий з голоду лихо одїтий чоловічиско, яким я тодї був. Та й не знаходимо ся тепер серед тої невідрадної зимової ночи як тодї. Але бодай по части дасть ся перевести якась вирівнуюча справедливість. За ту прислугу, яку ви своїм енерґічним виступленєм зробили менї для моєї кариєри, приймїть отсим сто долярів. Будьте ласкаві, сховайте їх зараз. — Так, отже се ми вже залагодили. А тепер за ваше знамените успособленє, яке ви оказали чоловікови, котрий не міг боронити ся і гинув з голоду, слїдує тепер друга часть моєї вдячности, котру хочу вам так само совістно оказати як і першу.

Сказавши то, здоймив із себе на немале диво свого гостя сурдут і отворив двері від комнати.

— Отже так, чоловіче, підемо тепер в танець. — Сказавши то, вхопив він перепудженого гостя за карк і потягнув аж до дверий а відтак копнув з цїлої сили ногою і викинув з елеґантної комнати до сїний. Заким той чоловік міг ще опамятати ся і зрозуміти, що з ним стало ся, дістав другий раз ногою з заду так, що полетів із сходів і широким каблуком вилетів аж на улицю та поперепуджував людий, котрі як раз туди переходили.

— Так, тепер ми вже сквітували ся, я вам оказав свою вдячність, а ви тепер знаєте, як то смакує, коли хтось в такий спосіб обходить ся з людьми — крикнув ще за ним пан дому, заким зайшов назад до середини.

На другий день оголосили американьскі ґазети і сю подїю зі всїми єї подробицями а она викликала загальну веселість і вдоволенє, бо думка цїлого загалу була сим разом по сторонї мілїонера.

Відни. — Дотеперішний презес старосамбірскої ради повітової п. Ст. Созаньский уступив а на его місце вибрано о. Григорня Василькевича а заступником п. Адама Роґоду, бурмістра Старого Самбора. — Київский ґуберньский земский комітет ухвалив був на памятник Гоголя і Шевченка в Киеві по 1.500 рублів, але міністерство справ внутрішних не затвердило сеї ухвали комітету. — В Берлині послідної ночи перед Новим Роком доконано 22 самоубийств. Тоїж ночи арештовано за галабурди на улицях в Берлині 139 а у Відни 73 осіб. — В Болгариї настала повінь. Много місцевостий в полудневій Болгариї стоїть під водою. Рух на головній лінії зелізничій межи Софією а Константинополем перерваний. — У Філядельфиї донька одного з тамошних міліонерів втекла з 19-літним кельнером одноі з тамошних реставраций. Втікачів зловлено і кельнера арештовано. — Місто Порт Артур, знане з російско-японьскої війни, має бути замінене на вільне місто портове а заразом має стати також морским місцем купелевим. — В львівскім банку парцеляцийнім прийшло до кризи; щоби ратувати селян заанґажованих в тім банку, постановили львівскі банки перевести санацию а передовсім провірити фактичний стан банку. — На головній почтї у Львові знайдено російский паспорт виставлений на імя Лаврина Михайловича Щербаковского. — Розійшла ся чутка, що віденьскі власти, котрі ведуть слідство в справі Гофріхтера, впали вже на слід особи, від котрої Гофріхтер одержав циянкалї.

Ревізиї і арештовакя. З Самбора доносять, що там комісар староства п. Гаврот перевів з припорученя вивших властий при помочи кількох жандармів ревізию в помешканю якогось академіка Ш., що мешкає в Ринку. Причиною ревізиї мало бути то, що у Львові мали арештувати якогось другого академіка, знаного з того, що він клонить ся до анархізму і знайдено у него лист тогож академіка Ш., котрий знов має бути социялїстом. При ревізиї у него не знайдено ніяких паперів і ніяких підозріних кореспонденций. — В Бориславі знов арештували якогось жида Онера, з фаху шлюсаря, котрий там був занятий в акцийнім товаристві „Нафта". Онер приїхав з Росиї з жінкою і дітьми та кажуть, займав ся шпіґуньством в користь Росиї. На него звернула увагу та обставина, що хоч він мав малий дохід, то все-таки жив собі в достатках. Минулої пятниці приїхав до Борислава аґент поліцийний, а взявши собі жандармів на поміч, арештував Онера. При ревізиї в его помешканю забрано множество письм і брошур.

Телеґрами.

Будапешт 4 січня. З Відня доносять: Тайний радник Люкач був о год. пів до 11 на авдиєнциї у Цісаря, котра потягнула ся 5 чвертий години. Цісар приймив до відомости звіт Люкача і повірив єму місию утвореня кабінету та получив єму предложити в кількох днях відповідні пропозициї. Новоіменований президент міністрів вертає нині о год. пів до 3 до Будапешту.

Петербург 4 січня. Телеґрама з Варшави доносить, що цілу редакцию і складачів ґазети „Варшавское Утро" арештовано сеї ночи.

Константинополь 4 січня. Ґенер.-полковник бар. Гольц вертає дня 19 с. м. до Німеччини.

Петербург 4 січня. Ревізия сенатора Ґаріна в інтендантурі навела на слід великих надужить в міністерстві комунікаций при замовлюваню і віддаваню льокомотив і ваґонів.

Одеса 4 січня. З войскового лазарету втік 19-літний молодець Ярошевский, засуджений на 10 літ тяжких робіт за належане до партиї анархістів-комуністів.

Петербург 4 січня. Октябристи заповідають, що підчас Різдва намірають виготовити проєкт знесеня охрани і переданя еі функций департаментови поліцийному під безпосередною управою міністерства справ внутрішних.

Петербург 4 січня. Міністерство постановило видавати дальше ґазету „Росия", а крім того постановлено в містах на полудни і полудневім заході видавати копійкову півурядову часопись.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·12.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальн.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{2}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25}.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 2?/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 2·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелі дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелі чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене виданє по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене виданє, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. виданє) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинці і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове виданє, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд русько-україньского письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете виданє, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капці, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Історія куска хліба (з французского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Анічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з французского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Зозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).